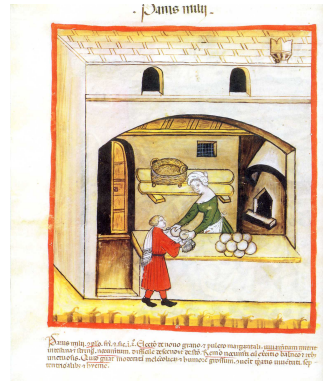

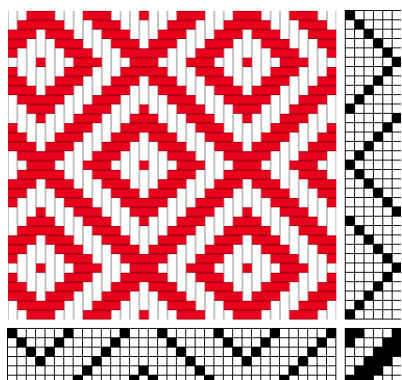
En linneduk till stormannens kista

Vita linnedukar med blå bårder finner man i mängder på medeltida bilder. De ligger på måltidsbord, på altaren, hänger som handkläden bredvid bäcken och kannor, hänger över en tjänares axel. En del har enbart bårder i ändarna, en del har också smala ränder i mittpartiet. På alla de bilder där det går att urskilja mönstret/bindningen ser man oftast ett diagonalmönster. De är vävda i någon variant av rutig kypert.

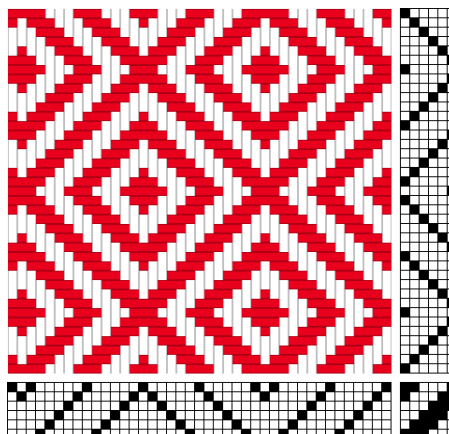
Årets vävning till stormannens kammare på Middelaldercentret på Bornholm är en lång linneduk som ska ligga på den stora kistan. Kistan är 60 cm bred. Man ser på bilder att det är vanligt att duken inte täcker hela bordets eller kistans bredd. Min duk är ca 50 cm bred. För att den skulle räcka ända ner mot golvet behövde den bli 3 m lång. Den har också fransar som dukarna har på alla bilder.

Jag tog altarduken på bilden *Sankt Martin vid altaret* som utgångspunkt för bindningen och bårderna. (Cappella di San Martino, nedre delen av kyrkan San Francesco i Assisi. Simone Martini, c 1280 - 1344.)

Skælsørs kyrka

Min variant

Duken är vävd i ett gåsöga, en rutig kypert. Jag ville få kraftiga diagonala linjer och valde en 6-skafts kypert. I Skælsø kyrka finns en bevarad linnetextil med en 6-skafts kypert. Den är fastlimmad på baksidan av altartavlan och daterad till 1400-talet. Jag har gjort rapporterna några trådar större för att de ska överensstämma med min bild.

Duken har samma bårder som på bilden, och fem smala ränder på mittpartiet.

Jag valde ett lingarn 16/1 och provvävde två tätheter, 16,5 tr/cm och 18 tr/cm. Den tätare blev den bästa för det här projektet.

Alla dukar och handkläden har fransar. Så även den här, tvinnade av 5+5 trådar. Efter vävningen är duken tvättad och glättad.

För att få sitt linne slätt använde man en glättsten. Sådana finns bevarade från vikingatid och långt fram till vår tid. Min glättsten är tillverkad av modern glasmassa efter en vikingatida sten från Gotlands museum. I Vävmagasinet 3/2007 finns artiklar om att glätta linne. Lite mer rationellt är att använda ett gammal tungt strykjärn. Så gjorde jag med min duk.

Det blev också en kortare duk, 1,5 m, med bårder men utan frans. Och ett antal servetter, alla med var sin smal bård. Olika så att man känner igen "sin" servett.